

skrive saadant noget, at de i Virkeligheden dog have gjort det, og jeg synes, at man ligesom faar et Svar i de Linjer, de skrive efter at have sagt, at selv det, de fordre, er befæstet København osv., at det er af den Art, at de tro, at Landets finansielle Ydeevne ikke vil blive overanstrengt derved, og at de vide, at Landets Befolkningsantal er stort nok til at afgive et tilstrækkeligt Antal Kombattanter. De skrive nemlig: „Men vi ere klare over, at Stemningen i Befolkningen er saaledes, at der ikke er den fjerneste Udsigt til at gennemføre en saa fyldestgørende Ordning.“ Stemningen i Befolkningen! Hvad kommer den de Herrer ved? De ere satte ind i denne Kommission for at vejlede Stemningen i Befolkningen og ikke for at rette sig efter den. De ere satte ind i denne Kommission for at give Rigsdagen, Regeringen og Befolkningen de fra deres sagkyndige Synspunkt bedst mulige Oplysninger om, hvorledes et forsvarligt Forsvar kan bygges op, og ikke for at spørge om, hvorledes Stemningen i Befolkningen er, og hvad de skulle gøre for at imødekomme den. Og saa viser det sig tilmed, naar man ser efter, ud fra hvilket Grundlag de Herrer tage deres meningsløse Standpunkt, saa indlede de hele det Afsnit, hvormed de omtale Hæren og Landbefæstningen, med de Ord: vi ere ikke sagkyndige paa dette Omraade! Men Herregud, naar de ikke ere det, saa kunde de passende have tiet stille og ladet være med endogsaa paa Omraader, hvor de ikke ere sagkyndige, at rette sig efter Stemningen i Befolkningen.

Man faar det Indtryk, at enten maa disse Herrer have misforstaaet den Opgave, de have haft i Kommissionen, ved at stille sig til Tjeneste for visse bestemte Stemninger og Strømninger, eller ogsaa maa de have misbrugt deres Stilling i Kommissionen til en Forhandling, som er gaaet udenfor det Grundlag, hvorpaa deres Arbejde maatte hvile, en Forhandling, hvorigennem de søgte at tilvejebringe det for deres Fag, det for deres særlige Interesser mest mulige. Thi deres Optræden kan ikke forsvares med, at de Herrer maatte tage Hensyn og maatte forhandle, for de stod ikke i det Øjeblik overfor Bevillingsmyndigheden eller overfor Lovgivningsmagten eller overfor Regeringen, de stod paa Grundlaget for Forsvarskommissionens Nedsættelse, det Grundlag, som gav dem en helt anden Opgave end den, de have paataget sig inde i Kommissionen.

Men der er en Ting, der herudfra

maa indrømmes, og det er, at det maa tjene til nogen Undskyldning for Flertallets Medlemmer i Kommissionen, at de to Marine-tilforordnede have maattet virke i høj Grad forvirrende paa Mænd, som mødte til deres Vejledning med ikke alt for omfattende militærtekniske og udenrigspolitiske Forudsætninger. Det kan nu heller ikke nægtes, at ud over den Virkning, de Herrer have haft indenfor Kommissionen, saa er det forvirrende i deres Standpunkt — som yderligere senere er udtrykt i nogle Artikler af en af de Herrer, i hvilke han oven i Købet, tilsyneladende i alt Fald, gaar imod det Standpunkt, han har indtaget i Kommissionen — grebet med Begærlighed Landet over af den Presse, der paa dette Omraade maaske kan have nogen Interesse i at konfundere Befolkningen.

Til Trods for den Forvirring, der saaledes her er tilstræbt, er der jo imidlertid et Hovedpunkt i denne Sag, som man ikke behøver at være sagkyndig for at forstaa. Man behøver slet ikke at være sagkyndig for at begribe, at København maa være sikret mod Landsiden baade for sin egen Betydnings Skyld, og fordi den er en nødvendig Basis for alt andet Forsvar, og det fremgaar ogsaa af selve Flertallets Betænkning, at Flertallet erkender, at Hovedstadens Fald er ensbetydende med alt Forsvars Opgivelse. Jeg vil tilføje, at der kan drøftes og der kan tales meget om, i hvor høj en Grad vi ville være i Stand til at kunne modsætte os eller hindre en Neutralitetskrænkelse hist eller her, der er jo Grænser for, hvad vi kunne bringe til Veje til at møde et saadant Angreb. Men det er dog givet, at Betydningen af, at det, der er det vitale Punkt her i Landet i den Forbindelse, Hovedstaden, endnu indehaves af os, efter at en Krig er forbi, er en Betydning af den mest vidtrækkende Art. Thi Forholdet er jo dette, at et Lands Skæbne ikke afgøres *under* en Krig, men *efter* en Krig. Hvis vi derfor endnu sidde inde med dette Sted, med en mobil Hær, med en fungerende Regering, selv om det kun er over disse faa Kv.-Mil, saa betyder dette det faktiske, at den danske Stat endnu fungerer, og Resultatet deraf er folkeretligt dette, at da skal der efter Krigen forhandles *med* os og ikke *om* os.

Der er talt saa meget om Venstres gamle Standpunkt i denne Sag, og vi ville faa meget at høre derom endnu, inden Valgene ere forbi, baade i denne Sal og udenfor den. Den forbenede Konservatisme, det er jo den, der skal bekæmpes